

Sy-li spēwał,
Pilne džetał,
Strowja će
Swó bny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Na toj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džetaš
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbiške njedželske kopjeno

Čačojit 1891 Křejbjanskij farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyščinje

24. meje 1936

Bauzen

Čraudi.

Jana 16, 33: „To kam kym ja i wami rěčat, so byšće we mni pokoj měli. Na kweće macze wy čěbnošč; ale budžeće dobreje nadžije, ja kym tón kweť pšewinyt.“

Bože špicje je nětko nimo. Wuczonizy bu so sažo do Jarusalema wrócili a w modlitwje čakała na troštarja, wo kotrymž bě Anjes jim prajił. Kóždy džeń so šromadžuja w jenej myšli, w jonym wocakowanju a to, štož pšicněz ma, na wuleče kwojateho Ducha.

A my? Hdyž njejbny jutry a Bože špicje kwojeczili po-darmo, potom stejmy tež we wocakowanju a pšichotowanju na tón kwojedzeń, kiž chzemy — da-li Bóh — sa tydzeń kwojeczic: na kwojatti. So by kwojattowny Duch tež k nam pšichšo! Ale hdyž potom bu tež kwojatti nimo, wostanje sa naž čłowjekow to čakanje, pšetoz naše žyłe žiwjenje je stajnje čakanje. My kmy pucžowarjo, doniž njejbny domoj pšichšli, tam hdyž won je. A tak budže naše žyłe žiwjenje čakanje na njeho. A hdyž my tež kwoj wotwěnjennj kónz, saměr tuteho žiwjenja šnaje, pšichotuje nam pať kweť a wšcho, štož na nim je, čěžkoth a chze naž wotwěješč wot tuteho saměra. „Na kweće macze čěbnošč“, praji tón Anjes. Hdyž pať namačamy prawy trošć a špokojenje? Wón kam da nam wotwějenje pšes kwoje klowo: pokoj we mni.

A h r y s t u š j e n a š c h m ě r !

Měr trjebamy, a jenož pola njeho namačamy. Jako Anjes kwojich wuczonizow pšichotuje na tón čaž, w kotrymž i nimi wjazy njebudže, je jeho přenja starošć, so bychu woni měr měli. Kaž kwojaty testament kłincža jeho klowa: měr wam wostaju, kwoj měr wudawam. Na to jene pokasa wšchitko, štož wón jim praji, so bychu měr měli. Wón wě, kať nufny jim budže tutón měr w nim, hdyž woni won do kweća čěbnjeja a jeho

wjekeľu powěšč předuja, a pšes to njepšeczeľstwo a hidu tuteho kweća namačaja. Jenož pšes mōz tuteho mēra mōžachu wšcho pšewinyt.

A ty, kiž chzeš sa kwojim Anjesom hieč, njetrjebajš ty tajki mēr? Čłowjek pyta kwoj mēr wonkach w kweće, ale tam njenamačaja. „Na kweće macze čěbnošč“, praji Anjes. Njejbny tež ty, luby čitarjo hižom šonit tutu čěbnošč? Tak młody čłowjek by ty won do kweća šchoł se kwojimi nadžijemi a wocakowanjemi. Šwět dyrbješce tebi dacž, štož mēješce, šbože a wjekeľe. A nětko? Kať hinať so štašce. Šchož bēchu kwoje pšecze, njeje so dopjelnilo, kweť njeje džeržat, štož předy tebi kłubišce. Ty by kwoju nadžiju šhubit. Wbo hlaj, ty by se čłowjekami hromadže pšichšo, kiž bu tebi čěžkoth do pucža šajili a kwoje dobre wotwějenja pšewobrocžili, so njejbny dočnecž mohl kwoju dobru wolu. Kať čěžko bē sa tebie, kajki nje-mēr, so by derje šacžat čěbnošč tuteho kweća.

Alle pšichi tutym šwonkownym njemērje šnaje kōždy prawy kšeczeľčan hiešće šnutšowny njemēr, kwojaty njemēr, kiž tam je, hdyž čłowjek šteji pšed Bohom jako hrěšny čłowjek. Kōždy wot naž šnaje tajke hodžiny, w kotrychž šacžuje, kať mačaja naša wēra, kať njedospolne naše žiwjenje je. My wēmy, šcho Bóh wot naž žada, kať ma byč naše žiwjenje a tola nje-mōžemy wšcho dočonjecž. Kēlko njelubošnych klowow našchemu bližšchemu napschecž, kať wjele šnych škutkow! Wšchitko naž wobškorži a wobčežuje naše kwečdomnjo. „Na kweće macze čěbnošč“, žadny džiw, so po tym pytam prawy mēr. My chzemy won i tuteje čěbnoščje do wērnoscje, i horja do wjekeľoscje. Jana wutroba njeje, w kotrejž njeby bydlito tute žadanje.

Měr sa naž namačaja so jenož pola Jesuša. „To kam e bym ja i wami rěčat, so byšće we mni pokoj měli.“ We mni — krotke klowo! a tola naša šbožnošč! „We nim“ rēka towarštwu i nim mēcz, kať hačš bu šrošće i winowym pjenkom, tať mamy my šwjacani byč i nim, so nje-

móžemy wjaz žiwi bjez bjes njeho. Eso wě, njemóže to bo stac
sa hodžinu, Bóh je nam k temu dał naše žiwjenje, so bychmy
hwoj čaš wužiwal a wužyli po jeho pucach tu khodžić a jeho
wolu dopjelnic, so njeridžimy niečo hacž Jesuša kameho. To-
warstwo i nim pytač a i tuteho „w nim bjez“ pschindže potom
mēr, kiž wyschichi je hdyžli wschitkón rojom, haj wyschichi hdyžli
wscha mudrosč a wsche kubla tuteho hweťa. Wón samóže naše
žiwjenje spojojč a požylnic.

Tuta wěra do njeho, kiž hwět pschewinje, tute towarstwo
i nim pomha potom tež nam, hwět pschewinje. „B u d ž e c ž e
d o b r e j e n a d ž i j e , j a h y m t ó n h w ě t p s c h e w i n y l .“
Kaste krasne žórto nowych mozow! Dwoj Sbožnik je hwět a
jeho cžepnosč pschewinyl a kóždy, kiž je i nim, ma džel tuteho
dobheža. Tak trošhtuj bo, kiž ty tu stejich we wojowanju, kiž
bo bojiš pschichoda, tež ty dyrbiš i nim pschewinje. Jeho do-
bheže je naše dobheže. Tak někotry kschiz nosheč chze rad wu-
mrēcž, so by hwojeho kschiza, hwojeho hrēmjenja wotbhl. Ně,
tak njeridže, niz wumrjecž a tak bo wuřwobodžić tuteho kschiza,
wot Boha napoloženeho, ale wjele bóle i cžepnosč a w mozy
jeho mēra horjo pschewinje a kschiz nječž. Schtož čžini Bóh,
wscho dobre je. Čžadž hišče pschindže, w kotrymž budžemy šho-
nicž, k čžomu wsche dobre bēšche. Tak deřtanjemy wot njeho
nowu nadžiju a nowe mozy, so móžemy hwoj prajicž: dha wschaf
wořtanu ja pschezo pschi tebi; pschetož ty džeržich mje sa moju
prawu ruku. Ty wodžich mje po hwojej radže a wořmjesch mje
na pořledku i cžejču horje.

Nětk pař, hdyž mam ja Jesuša,
mam dočž ja wschudžom wscheho,
wón ham je wobohacžil mje;
duž wschitko, wschitko moje je,
hwět, njebeža hu jeho.

Samjeń.

Exaudi.

Psalm 54, 4.

Musna hwjatkowna prošwa.

Hłóž: Pschindž, Knježe Jesom Khrnščeže ham.

Exaudi! Wubhljich, Wótče, nař
A Esyno — hwjatkowny je čžadž,
Nam spožčtaj Ducha Eswjateho,
So bychmy iradowali bo.

Exaudi! Pój wschaf, „wuczerjo“,
Kiž Sbožnika nam mileho
Se hłowom šbožnym pschekraňnejich
A ducha našchoh' rosřwētlešch.

Exaudi! Pój nětk, „wjedniko“,
Nař hlabnych brón do kruteho
Tu bēdženja, dóřž njewjedžich
Do herbštwa, kiž dacž hwērnym chžesch.

Exaudi! Pschindž k nam, „rēcžniko“,
So i Tobu pschewēdcžimy bo,
Kaf lubi Wótčej w Esynu hmy,
Kiž „Abba“ jemu rēlamy.

Exaudi! Wokřew, „trořhtarjo“,
Nař w zuřbje i raja Božeho.
Njech hłódkosč evangelija
Nam mēr, trořht, radočž pořticža!

Exaudi! „Boži wohenjo“,
Snicž šchodu pada hrēřdneho
We nař, so wuřwoleni my.
Nětk hwjecž Boži wēcžnje hmy.

Exaudi! „Eswjaty wolijo“,
Dij i njebeža do duřche nam bo.
Njech žalbowani mēřchnizy
My k hlužbje Božej křmani hmy.

Exaudi! „herbštwa sawdawko“,
Nam wuřwolennym wēcžneho,
Nař sawēscžej a řahowaj
Sa wótžny dom a šbožny raj.

Exaudi! „Deřčžo njebežski“,
Njech psches Tebe bo šeleni
Nam duřcha i cžēlom radořtnje,
Kaž dořtatř džēcži Božich je!

Exaudi! „Žórto wjeřela“,
Nam šbožnosč i Tebe wuřhadža!
Tuž do wutrobny wuliwaj
Eso nam — a — hwjatk i šbožne daj!

J. W.

Sa Rogate a Exaudi.

Spēwaj a džēlaj! tole chze nam pschedewschēm njedžela
Rogate řajchčžepicž. Wona tola pschedewschēm ta njedžela,
kotraž nař napomina, bo modlicž sa to a wo to, řchtož wschēd-
ny džēń džēlamy, wořebje, řchtož ratař wschēdny džēń džēla
na hwojich honach. Wona pař nam njeřalutuje, bo wo to a
sa to wscho modlicž runje tak kóždu druhu njedželu, haj kóždy
džēń. Řēka tola we wulkej modlitwje Khrnřtuřkowej: „Nařch
wschēdny řhlēb daj nam džēńša“. A kóžde lube ranje, kotrež
Bóh nam řnowa řpožčži, je nowe „džēńša“, t. r. džēń 4.
próřtwn: „Nařch wschēdny řhlēb daj nam džēńša.“ Ale pschi
tym wschēm wořtanje, so je njedžela Rogate wořebje njedže-
la ratarja, na kotrež je kóždy řchēřčžijankři ratařřki w Bo-
žim domje a domach w modlitwje psched Bohom, psched tym
Bohom, kiž wichor, wētry wodži a wschitke mrócžele.

Tuž rogate: proščeže, modlcže bo wy wschitzy, njech ma-
cže džēlo, řajkež je, ratařřke abo druge. Eřhřch, řchtož je
něhdy řtary řławny admiral de Ruyter hwojim offižeram
prajil:

„Čžlowjeř njeje řebi pschezo jenajři. řako mējach ras
je hwojim wóřřkom bitwu bicž, a hižo bē na tym, so bo řapo-
cža; čžujach řo řlabny, bjes řmužitosč a bēch řyle řampleny.
Njebe mi móžno, pschilařny wudacž. Bēch řyle poraženy a nje-
wjedžach, řchto čžinicž. To bē řalořtnje. řacžuch pař hny-
dom, so řaneje pomoz řa mnje řhiba pola toho, kiž wschitko
wjedže. Dóřdžech do hwojeje řóžneje řřtwicžři, čžihřny řo
tam psched Bohom na hwojej koleni a prošchach Boha w krót-
ķej, ale pař nutrnej modlitwje wo jeho pomoz a wo ducha
mudrosč a řhrobłosč. Řēdma bēch tutu modlitwu řkóncžil,
a hižo řhubi řo mój njemēr. řa mējach řařo řhrobłosč a
wobhladniwořč, wudach rosķařny a dořnych. —

řaj: řpēwaj a džēlaj — džēlaj to džēlo, kotrež tebi tu
poručžene, njech řēka tař, njech řēka řinař, jenož řo řprawne
je. — Admiral řo modleřche a čžinjeřche to hwoje: pola njeho
bē Rogate a Exaudi: Modlenje a wuřřřschenje.

Tež řčēřhowaze rosřēcžowanje ma nam runje něřchto řa
njedželi modlitwn prajicž:

Duchowny da řo na dróřny i džēlaczerjom do řēcžow, řo-
tryž tam řamjenje řlepāřche, na řolenomaj řlecžo. Duchow-
ny řjekny: „Wařche džēlo řuna řo mořemu. Wy dyrbicže řa-
mjenje rosķlepacž, ja tež.“

Džēlaczer wotmolwi: „řrawje! Ale hdyž chžecž: Wy,
řnjes duchowny, řwjerde wutrobny rosķicž, móžecže to tež je-
nož dořonjecž, hdyž to tař čžinicže, řaž ja: ne řolenomaj!“

Tole naš dopomni, něšto přichitajic. W Anjelowej modlitwy reka: „Naš wšedny chléb daj nam dženska.“ „Naš — nam,“ to njeje jenož próstwa, to je dobroprošćenje. Jesuŝ Chryŝtuŝ nohče, so ho kóždy jenož ham ja ho modli, ně, so ho modlimy tež sa druhich, tež wo wšedny chléb druhich, tež sa džělo druhich. A nam ho storo ťda, so ho tole husto sabndže a so ho wožebje sabndže, so wožada čini dobroprošćenje sa džělo fararja a dozyla sa fararja. A tola by wona runje i tutym dobroprošćenjom činiła modlitwu sa žebje a sa žwoje najlěpše! Tuž, wožadni, rogate: činiče dobroprošćenje tež sa žwojeho fararja, sa jeho skutkowanie a sa žyłu wožadu! Potom mjenujz scže Wn haŝle wožadni, křešćijanizy wožadni. Křešćijanizka wožada je se žwojimi stawami mjes žobu swjasa se swjastami jeneje wěry; a w tutej wěry ho wona modli a čini dobroprošćenje, hdnž wěra prawa je a hdnž wěryzjy sprawni žu. Tajka modlitwa paŝ je potom wulka móz, haj „wulkomóz“, kotraž wjele samóže, haj wšitko samóže, dofelž Bože žohnowanie i njej. Raž Graudi po Rogate, taŝ tež tu wukřschenje po modlenju.

To čyžnje prajicž njedžela Rogate, to čže doprajicž njedžela Graudi.

Wo nabožinu.

„Deutsche Glaubensbewegung“. Tuto hibanje jako tajke njeje drje ho hišče wšchudžom jaforjenilo, ale ta abo tamna myŝl tuteho hibanja je přes žyly kraj a lud roščěrjena a spyta ho wšchudže jaforjenicž; i tym paŝ žu idobom myŝle, kotrež žu přechyžo křešćijanizmu, přechyžo Bibliji w ludu jaforjene. Husto došč paŝ ho tajke myŝle a žadny dale podawaja a rošnošchuja wot tajkich, kotřiž to, šhtož wone praja a na žebi maja, njeipósnachu a njedorosumja, kotřiž je jenož i teje abo tamneje přichyžiny dla tale roščěrjeja. Wožebje płaczi to tež wo tym, šhož ho wo starym testamencie powěda a pišče, t. r. přechyžo staremu testamentu pišče a rěči. Sakladne woŝtanje paŝ přchi tym žylym praščenju sa kóždeho křešćjana, so je Jesuŝ Chryŝtuŝ prajit: „Wobhońče ho w Piŝmje! Přchetož Wam ho ťda, so macže wěčne žiwjenje w nim, a to žame je, kiž wo mni žwědczi!“ Taŝ ťeji piŝane Jan. 5, 39. A do teho tam ťeji: „Žeho žlowo Wn nimacže, so by we Waž woŝtało, přchetož Wn tomu njewěricže, kotrehož wón je póŝkaŝ.“ A po tym tam ťeji: „Wn nohčecže ŝe mni přchicž, so byšče to žiwjenje měli!“ Jako Jesuŝ Chryŝtuŝ tehdy tam rjekny: „Wobhońče ho w Piŝmje!“, njebe tam do žyła hišče žaneho noweho testamentu; tehdy be „Piŝmo“, be Biblija jenož starý testament, a wo tutym Jesuŝ Chryŝtuŝ žwědczi, so wón wo nim, wo Jesuŝu Chryŝtuŝu žwědczi.

So w starym ŝakonju wjele ťeji, šhtož njedobreho a njelubeho powěda tež wo hewat nahladnych čłowjekach, to rěči tola jenož sa to, so je starý testament wěry a sprawny, nje-rěči paŝ přechyžo tomu, so wón tež wo Jesuŝu Chryŝtuŝu žwědczi, a so wón taŝ podložil noweho ŝakonia a křešćijanizaje wěry je. W Jesuŝu Chryŝtuŝu haŝle bu čłowjekam Boža wola doŝpołnje šjewjena, kotruž mějesche a ma čłowjek činicz, a bu čłowjekam móž poŝticžena, i kotrež čłowjek tež doŝonia Božu wolu činicz, hdnž wón to čže, hdnž wón čže křešćjan bycz.

Šhtož nětkle taŝ druhdy mjes ludžimi žlyšchich, čže jara na to dopomina, šhtož be taŝ přched džekacz a wjazny lětami mjes ludžimi žlyšchecz, kaž n. přch.: „Hdže je Rain žwoju žonu žem měŝ?“ Be to ŝrudne a — žměšchne, wšcho dohro-

madny. Be to tehdy a je dženska dopoŝas, so křešćjenje nje-ŝnaja a njelubuja žwoju Bibliju, so křešćjenje, wožebje mužžy, žebi ani křwile njeberu ani próžy njeczinja, ho i Bibliju ŝeŝnacž, ho do Biblije ŝanuricž, so křešćjenje a wožebje mužžy, nohčedža měcz bibliŝe hodžiny a bibliŝe roščowanja, a so, hdnž je maja, do nich njepřchidu.

Hibanje „Deutsche Glaubensbewegung“ haji dale wožebje tež tu myŝl: so bychu ho poŝlednje tyžaz lět němŝkich ŝawinow taŝ wobhladowaŝe, jako tu njebychu dozyla byŝe a so by ho našch čžaž hndom tam přchiamkny, hdžež přched něhdže 1000 lětami křešćjanizmo do němŝkich ŝawinow ŝaŝtupi, a so by ho našch čžaž a přchichod po tym ŝložil a dale wjedł, šhtož tehdy přched 1000 lětami tu be. A tutu myŝl přchijimuje taŝ někotry, žebi ju ani njewobhladowaŝi, a přchijimuje ju žnadž tohodla, dofelž čžuje, so ma jako křešćjan bóle „boži“ bycz hač to je a hač ho to čžlowjeŝej, kažkiž po čžele a přchirodže je, lubi. A tutej myŝli tu přchidamy, šhtož čžažopiž „Schwarzer Korps“ wo tym praji: „Weder das vordhriftliche religiöŝe Brauchtum, noch die ihm zugrunde liegenden Vorstellungen sind ohne weiteres für was verwendbar.“ To je došč jažne ŝažudženje! Přchetož mjenowany čžažopiž ťeji hewat taŝ, so praji, so měla ho i tjom křešćjanizmskim nabožinam šchworŝa póhanizka přchidružicž.

Šhto to po prawom i tutym hibanjom: „Deutsche Glaubensbewegung“ je, žmny hižo ŝhonili se žlowom hrabje Reventlowa. Tutón ho tež dale i nim ŝaběra a je ŝčžehowaze, šhtož drje je tola křetro budžaze woŝjewit: wožoby a rěcznizy, kotřiž jako wjednizy płacza mjes nimi dwě wožoby něŝŝicheho wjedniŝtwa, ŝkutkowachu se wšchěmi žrědkami, kotrež mějachu, sa to, so by ho hibanje „Deutsche Glaubensbewegung“ ŝčžinilo i politiŝkej organizaciju sa ŝnicjenje křešćjanizma.

To je naŝtróžaze! Ale niz tehodla wuŝtróžaze, dofelž je křešćijanizmo, křešćijanizka wěra, Anjelowe kraleŝtvo w ŝraŝche! Ne! Tuto ťeji a woŝtanje! Tuto ťeji a dobywa! Ne, wuŝtróžaze je to tohodla, dofelž taŝ někotry byes myŝlow a, dofelž to druŝy taŝ rěczachu a čžinjachu, tajke myŝle a žadny dale rošnošchowaŝ, dofelž drje taŝ někotry njeje tam, hdžež by ŝkladnošč byŝa, žwědczi sa křešćijanizku wěru, sa Bibliju, sa žyrŝej, dofelž drje je taŝ někotry přche liwki we žwojej wěry a ho njeŝtara ani wo wěru a duŝchu tny, kotřiž jeho ŝtarosčzi dowěrjeni, dofelž drje taŝ někotry tež přchi tajkim njepřcheczeliŝtwe ho njeje nakaŝycz daŝ, ho ŝtaracz i modlitwu a i Bibliju sa žwoju wěru, sa žwoju wěru, sa žwoju pobožnošč, sa žwoju žwěru ŝe Anjelowej žyrŝwi a wožadže.

Wono njeńdže jenož wo nabožinu, njech tež wo njej wjele rěcza, wono dže wo duŝchu, wo ŝbožnošč, wo ŝbožo, wo wěrne ŝbožo!

100 lětny jubilej miŝionizma

ho přchězo bóle bliži. Ma ho tola 7., 8. a 9. junija we Lipŝku žwjeczič. Wŝchitzy přcheczeliŝo miŝionizma žu na tute žwjatocžnošč přcheproŝcheni; móža přchi tym tola tež wuhladacz wulke a rjane měŝto Lipŝk, jeho univerŝitu a wožebje tež hoberŝki pomniŝ bitny pola Lipŝka. Šhtož čže tutu wožebitu ŝkladnošč wužicž, njech ho na žwojeho fararja wobroczi, kotryž drobniŝche wo tym ŝariadowanju wě, tež wo přchěbytku a přchenožowanju.

Šwjedžen ŝapocžnje ho njedželu 7. junija dopoŝdnja 1/10 hodž. w Lipŝku a ŝčžiczi ho wutoru 9. junija w měŝče Halle.

Šhtož paŝ tam njemóže dojěcz, tón njech žwjeczi domach žobu tutón žwjedžen džakowania a próŝtwow a dobroprošče-

nja i modlitwami a se spominanjom a i darom dżaka a lu-
bość. Wożadny farat ma — snajmjeńšha w Sakstej —
runje kaž křesćizianška žónška služba „twarške kamjenje“ ja
mišionstwo, a to jedyn po 1 hr. a po 5 hr. Róždn móže jich
telko pšchinošhować, telkož chze. Ale tež kóždn druhi dar je
witany! Njech pať wšch tute dary i kóždeje wožadny du pšhes
fararja abo pšhes křesćizianšku žónšku službu, so bychu dary
kóždeje wožadny trochu šrjadowane a šhromadne byle!
wožebje:

Njedźelu 1/212 hodžin na pšchitad budža Bože služby ja
džeczi w 19 Božich domach, do teho, 1/210 hodž., šwjedženške
Bože služby we wšch Božich domach. — Popołdnju 1/26
hacž do 6 hodž. dżafna šwjatocžnosć na torhošchzu.

Póndźelu w 10 hodž. dopołdnja šwjatocžny aktus, pšhi
kotrymž smjeje mišionški direktor Šhmels šwjedženški pšhed-
nošć. Wječor we 8 hodž. šwjedženška Boža služba w
Mikławšhowej zyrkwi.

Wutoru popołdnju w 3 hodž. šhromadna jěšba do měšta
Halle; tam je šwjedženška šhromadžišna w Frankowym wu-
stawje a škónčaza Boža služba. Wječor wočoło 10 hodžin
šu wšhitžy šažo w Lipsku.

Zyrkej a štat.

Atheist a antikřesćizianški. Arnštadtški žud bě dra.
Dintera šažudžik a jemu šakašak, so nježmje profěšora Hauera,
kiž je pšhed frótkim wjedništvo hibanja „Deutsche Glaubens-
bewegung“ šložik, wjažy mjenowacž „atheistu“ — t. r. bjes-
bóžneho — a hibanje „Deutsche Glaubensbewegung“ niž
„antikřesćizianške“ — t. r. pšhecziwo křesćizianštwu wojo-
waze. — Dr. Dinter bě šo pšhecziwo tutomu wužudej po-
wołať a powołański žud je přeni wužud šbėhnyť.

Se Šhlejskeje. Wšchšhi prezident je wufas wudať,
kotryž je dodawť wufasej wo nabožnym měrje, kotryž 16.
haprleje wurđže. S tutym njeje šo wobmješowane a šaka-
šane žane porjadne wožadne a zyrkwinske džěla, tež niž, hdnž
šo wone njemóža štačž, w Božich domach a na zyrkwinskich
ležownošćach. S nim dnyrbješe šo jenož wšchemu šnutsłow-
nozyrkwinske mu wojowanju šadžewacž. Tehodla dnyrbja šo
tež, kaž Wrótkławška wyschnošć wošjewja, hnydom šbėhnyć
wšch šakašy, i kotrymž buchu biblike hodžiny, wožadny wje-
czory atd. šakašane.

Se Šserbow a i dalša.

Šswjatk. Dny wulětow wone šu. Derje, wuleczmy šebi
do kraja, do pšhirody, wobdžiwacž Božu štwórbu a šo i nje-
mu, kiž je wysche naž a džerži wšcho, modlicž! Tola šwjatk
šu tež hišćže, abo ně, najpriedy: šwjedžen zyrkwje, haj
narodny džėn Křyštufowuje zyrkwje tu na šemi! To pať
drje tola rěka: tuž šwjecžmy tutón narodny džėn! Še džě to
narodny džėn tež mojeje zyrkwje! A hdnž jón šwjecžicž? W
Božim domje! Tuž šwjaki do Božeho doma, šwatkow dla a
našche dla! My tola křesćizijenjo rěkam, šo křecziijenjo
mjenujemy! Šhtóž pať křesćizian je, tón šo tež jako kře-
scizian wuśnaje! A to měšto wuśnacža je pšhede wšchm Boži
dom! W Šsowjetškej ruškej šawěra bjesbóžna šowjetška
wyschnošć Bože domy a jewi šo tak jako pomocniza anti-
křyšt. Hdnž my, kiž my křesćizijenjo rěkam, njeđžemy

njedźelu a šwjate dny šwjecžicž do Božeho doma, kiž je nam
šchěroko wotewrieny, čžinimy my něšto podobneho a šmy tež
pomoznizy antikřyšt! Abo šhto hewat?

Se Šsowjetškej Ruškej. Wšhi rězy Dnjepr je němška
kolonija Chortitza. Tam je jena i najwjetšich a i najštar-
šich ewangelškich němškich zyrkwjow w Ruškej. Nětko je tu
šowjetška wyschnošć šawěra a je w njej šakarny pšhiprawiła.

Abekynška. Abekynška je a woštanje italška! je Mussolini
pšhipowědžik. Bamy je nětk porucžik, šo ma šo w Abekynškej
wobšchěrne mišionške džělo šapoczecž. W Abekynškej je drje
wulki džěl wobndlerjow křesćizianški, kaž šmy tež tu pižali,
ale došć je tam tež hišćže póhanow a došć muhamedanow.
A křesćizijenjo šlušheja tam šwjetšha štarej koptiškej zyrkwi.
Šo tam tež evang. mišionarojo šutkuj, šmy džě šlušcheli,
jako šhoničmy, šo šu tam Hermannsburgšy mišionarojo
šwoju štaziju i brónjemi šchitali pšhecziwo rubježnym zwól-
bam, i dobom pať šo tež štarali ša šranjenny a šhorny.

Š Rhiny je powěscž dóšćla, šo šu tam šomunijtojo něm-
škeho mišionara Uhlmannu wotwjedli. Němške póžlanžstwo
je šakrocžiko a šo wo jeho wužwobodženje štara.

Bibliški pucžnik.

Šaudi 24. meje: (Šnježe, šlušch mój hłób, hdnž ja wołam;
šmil šo nade mny a wušlych nje, Psalm 27, 7.) Ša šmy
i tobu byť, hdnž ty džěšhe. 2. Šam. 7, 9. — Ach, pošlyň,
Šnježe ty mi moje dowěrjenje, hdnž w čžahu štyšnej čžmy nje
pšhendže šatraščenje, hdnž i tebi wołam šo a ty nje nješlychich
a šwoje woblicžo mi žyle potajish. (Šilian.) — 2. Šor. 1, 3—4.
— Šana 14, 12—17.

Póndžela 25. meje: Šať praji tón Šnjes Šebath: Šda šo
nam to njemóžne byčž pšhed woczomaj šbytkneho luda w tym
čžahu; dnyrbjało tehodla tež njemóžne byčž pšhed mojimaj woczomaj?
Šach. 8, 6. — Š. 669, 5. — Psalm 103. — 5. Mójš. 8, 11—20.

Wutora 26. meje: Njech moja dušha žywa je, šo b y čže šhwa-
liša. Psalm 119, 175. — Š. 610. — Šol. 2, 16—23. — 5. Mójš. 9, 1—14.

Šsrijeda 27. meje: Budž trošćtny a šhlyny, a čžin jo; nje-
boj šo a nještróž šo: Wóh, tón Šnjes, mój Wóh budže i tobu
a budže ružu wotčahnyć ani čže wopušćicž, hacž by ty wšhitko
džělo i šlužbe w domje Šnjesowym došonjať. 1. Šronik 29,
20. — Š. 657. — Šol. 3, 1—11. — 5. Mój. 9, 15—29.

Šhtwórtk 28. meje: Še-li šo my njewěrmy, dha wón wšchaf
šwěrnny woštanje: Wón šo šam šapřecž njemóže. 2. Šim. 2, 13.
— Š. 290, 4. — Šol. 3, 12—25. — 5. Mójš. 16, 1—17.

Šjatk 29. meje: Šlaj, moje dny šu wot tebe na dšón wot-
měrjene, a moje žiwjenje je jako ničžo pšhed tobu. Psalm 39,
7. — Š. 757, 1. — Šol. 4. — 5. Mójš. 18, 9—19.

Šsobota 30. meje: Ale ty, mój Božo, woda jim a bė
hnađny, šmilny, ščěřplivy a jara dobrocživy. Nehemia 9, 17.
— Psalm 51. — Šzechiel 36, 22—28. — Šswjaty Ducho,
pšhindž tež nětko, pšhindž i nam dele i njebiešow; pšhindž a
šahor wšchudžom wšhitko, šwěcž do našch wutrobom, tak šo
wšhitžy Škřyštufu špóšnaja ša Šbóžniška. (Šětr Mšónk.)

Šitowanje.

Ša Šswjatk: Š. w Š. — Ša Šswjatu Trojizu poštaji
š. w. š.